

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж2 465/23
6.9.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Сање Агатоновић, председника већа и судија Данице Косовац и Радмиле Радић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Михаела Туркан, адвокат из Вршца, Стеријина 50, против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Гордан Медаковић, адвокат из Вршца, Стевана Немање 11/2, ради развода брака, поверавања деце, одлуке о висини издржавања и одређивања мера заштите од насиља у породици по тужби и противтужби, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Основног суда у Вршцу П2 405/22 од 19.4.2023. године, у седници већа одржаној дана 6.9.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Вршцу П2 405/22 од 19.4.2023. године у четвртом и осмом ставу изреке.

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви тужиле и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу П2 405/22 од 19.4.2023. године, првим ставом изреке одређена је мера заштите од насиља у породици, па је забрањено туженом приближивање, контактирање и узнемиравање тужиле на удаљености не мањој од 100 метара, осим у случајевима судских спорова који подразумевају присуство на рочиштима, у року од једне године. Другим ставом изреке разведен је брак парничних странака закључен дана ...2017. године пред матичарем Општине Пландиште, заведен у МКВ под текућим бројем ... за 2017. годину на основу члана 41 Породичног закона Републике Србије. Трећим ставом изреке заједничка малолетна деца парничних странака - малолетна ВВ, рођена дана ...2017. године и малолетни ГГ, рођен дана ...2018. године, поверени су тужилци – мајци на самостално вршење родитељског права, а као место пребивалишта малолетне деце одређено је место пребивалишта тужиле – мајке у ..., ... Четвртим ставом изреке обавезан је тужени да на име свог доприноса за издржавање малолетне ВВ и малолетног ГГ месечно плаћа износ од по 15.000,00 динара почев од подношења тужбе, с тим што ће доспеле износе платити

одједном у року од 15 дана, а наредне обавезе за сваки месец унапред од 5. у месецу уплатом на означени текући рачун тужиље. Петим ставом изреке одређено је одржавање личних односа заједничке малолетне деце странака - ВВ и ГГ са туженим - оцем сваке недеље у периоду од 09,00 часова до 19,00 часова на тај начин што би малолетну децу тужиља – мајка доводила испред куће туженог – оца, где би малолетну децу, док траје мера забране приласка, преузимала бака ДД, те би тужиља – мајка долазила по малолетну децу испред куће туженог – оца у 19,00 часова уз претходну телефонску најаву и договор са ДД. Шестим ставом изреке утврђено је да је тужба повучена у погледу тражене мере заштите од насиља у породици у односу на заједничку малолетну децу парничних странака. Седмим ставом изреке одбијен је противтужбени захтев да се деца парничних странака - малолетна ВВ и малолетни ГГ повере туженом – оцу на самостално вршење родитељског права. Осмим ставом изреке обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 70.500,00 динара.

Благовремено изјављеном жалбом тужени је првостепену пресуду побијао из свих разлога прописаних чланом члана 373 став 1 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11...18/20), и то у четвртном и осмом ставу изреке. Трошкове другостепеног поступка опредељено је тражио.

Тужиља је доставила одговор на жалбу туженог. Трошкове другостепеног поступка опредељено је тражила.

Испитујући правилност првостепене пресуде у побијаном делу, сагласно овлашћењима предвиђеним чланом 386 Закона о парничном поступку у вези с чланом 202-207 Породичног закона (“Службеник гласник РС”, бр. 18/05, 72/11 и 6/15), Апелациони суд је оценио да жалба туженог није основана.

Током првостепеног поступка нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 става 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности, а изрека првостепене пресуде у потврђујућем делу је јасна и у њеном образложењу су дати потпуни разлози о битним чињеницама, тако да се она неосновано побија и указивање на битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су закључиле брак дана ...2017. године, у којем је рођено двоје малолетне деце, и то малолетна ВВ дана ..2017. године и малолетни ВВ дана ...2018. године. Последње три године заједничког живота живели су у стану у власништву мајке туженог у ..., ... Дана 26.11.2022. године, док су боравили у стану тужени је тужиљу гађао свежњем кључева, кренуо је рукама према њој, ударио је песницама по глави, по руци, рамену и десној дојци. Након што је туженом зазвонио телефон престао је да удара тужиљу, да би након обављеног телефонског разговора наставио да тужиљу удара песницама, заврнуо јој је руку, те је тужиља пала на под, огулила мали прст и задобила модрицу на лакту, а потом је наставио да је удара свуда по телу. Након тога, тужени је отишао из стана, а тужиља је наредног дана позвала “Сигурну кућу” где је добила савет да наредног дана – у понедељак одведе децу у вртић и пријави извршено насиље полицији. У понедељак - 28.11.2022. године тужиља је догађај пријавила полицији, отишла је у болницу где је

утврђено да има повреде врата, те је истој преписана физикална терапија. По тужилјиној пријави ПУ Панчево ПС Пландиште је наредбом од 28.11.2022. године туженом изрекао хитну меру привременог удаљења из стана на адреси у ..., ... и забрану да контактира и прилази жртвама - тужилји и малолетној деци, а исте мере су продужене решењем Основног суда у Вршцу, НП 243/22 од 29.11.2022. године на период од још 30 дана односно до 30.12.2022. године, те је туженом наложено да се уздржава од приступа стану и од контакта и прилажења тужилји и малолетној деци.

Према мишљењу Центра за социјални рад Пландиште од 08.02.2023. године, изречена привремена мера од стране Основног суда у Вршцу П2 405/22 од 16.12.2022. године, донета током трајања овог парничног поступка, постигла је сврху и позитивно је деловала на међусобне односе парничних странака, те је предложено да се одреди мера заштите од насиља којом би се туженом забранило приближавање тужилји на удаљености не мањој од 100 метара, те да мера остане на снази у наредних годину дана. Најбољи интерес малолетне деце је да буду поверена мајци на самосталну бригу и старање, а будући да је очев једини слободан дан недеља предложено је да се малолетна деца виђају са туженим - оцем сваке недеље у периоду од 9,00 часова до 19,00 часова, тако што би их мајка - тужилја, доводила испред куће туженог - оца, где би их, због изречене мере забране приласка, преузимала бака ДД, те би мајка - тужилја долазила по малолетну децу испред куће туженог - оца у 19,00 часова истог дана.

Тужени је по занимању је химијско технолошки техничар, запослен је у предузећу "... д.о.о. ..., са местом рада у ..., на радном месту ..., а исти је у новембру 2022. године остварио зараду у износу од 51.497,75 динара, у октобру 2022. године у износу од 46.875,64 динара, а у септембру 2022. године у износу од 48.087,33 динара. Тужени нема непокретну имовину, живи у кући и у домаћинству са својом мајком која је пензионер и остварује пензију од око 20.000,00 динара месечно, а његова мајка плаћа рачуне за домаћинство, нема других знања ни вештина ни положен возачки испит. Тужилја живи са заједничком малолетном децом у стану у власништву мајке туженог у ..., ради као ... од чега остварује у просеку минималну зараду. Домаћинство се греје на плин и струју, месечно плаћа телефон и интернет у износу од 4.000,00 динара, електричну енергију у просеку месечно 4.000,00 динара (5.000,00 динара зими и 3.000,00 динара лети), плин, воду и друге комуналне услуге месечно у просеку плаћа 6.500,00 динара (10.000,00 динара зими, а лети 3.000,00 динара), за одржавање зграде месечно плаћа 250 динара, за исхрану и средства за хигијену месечно издваја 90.000,00 динара (3.000,00 динара дневно), за гардеробу за оба детета месечно у просеку троши 5.000,00 динара, што све заједно износи 109.750,00 динара, односно по члану домаћинства 36.583,00 динара. Малолетна ћерка ВВ је стара 6 године и поред уобичајених потреба за дете њеног узраста (одећа, обућа, исхрана, хигијена, културни и забавни садржај) има додатне потребе од 700 динара месечно за лек за развијање мозга, 12.800,00 динара месечно за трошкове свакодневног превоза до логопеда и дефектолога у специјалној школи "... у..., 5.000,00 динара за трошкове превоза једном месечно на контролу у Развојном саветовалишту у ДЗ Панчево и трошкове вртића месечно у износу од 3.500,00 динара, тако да су укупне месечне потребе малолетне ВВ процењене на износ од укупно 58.593,00 динара. Малолетни ГГ има пет година, поред уобичајених потреба детета његовог узраста иде у вртић за који се плаћа 3.500,00 динара месечно, па су укупне месечне потребе истог процењене на износ од 40.083,00 динара.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је у складу са члановима 284 став 1 и 2, 197 став 1, 2 и 3, 198 став 1 и став 2 Породичног закона оценио да је тужени својим понашањем угрожавао тужиљино душевно здравље и спокојство на тај начин што је више пута вршио физичко насиље према истој, па и дана 26.11.2022. године у ..., на адреси ..., тако што је тужиљу гађао свежењем кључева, након чега је кренуо рукама према њој уз претњу “Сад ћу да ти јебем матер”, а након тога је ударао песницама по глави, руци, рамену и десној дојци, а када га је тужиља замолила да престане, наставио је да удара тужиљу, као и након обављеног телефонског разговора када је тужиљи заврнуо руку услед чега је пала на под, огулила мали прст и задобила модрицу на лакту, те је наставио да је удара свуда по телу након што је иста пала свуда по телу, па је првостепени суд одредио мере заштите од насиља у породици и то забрану приближавања и даљег контактирања и узнемиравања тужиље сваке врсте на удаљености не мањој од 100 метара у трајању од годину дана, јер је оценио да се тиме постиже сврха спречавања могућих нових инцидентних ситуација и да се постиже циљ заштите жртве породичног насиља и отклањање околности које погодују и подстичу понављање насиља, при чему је имао у виду мишљење Центра за социјални рад у Пландишту. Након тога, првостепени суд је применом члана 41 Породичног закона оценио да су испуњени услови за развод брака, јер су брачни односи странака озбиљно и трајно поремећени, а брачна заједница не постоји од дана 26.11.2022. године. Првостепени суд је применом чланова 60 став 1, 70 став 3, 226 став 1, 266 и члана 272 став 2 Породичног закона, ценећи мишљење Центра за социјални рад у Пландишту, родитељске компетенције, узраст малолетне деце парничних странака и чињеницу да тужени не показује аутентичну иницијативу у вези са вршењем родитељске дужности закључио да је најбољи интерес малолетне деце да буду поверени мајци ради самосталног вршења родитељског права сходно. Након тога, првостепени суд је применом члана 154, члана 160 и 162 Породичног закона оценио потребе малолетне деце, као и могућности туженог - даваоца здржавања, па је закључио да на месечном нивоу потребе за малолетну ВВ износе 58.593,00 динара, а за малолетног ВВ 40.083,00 динара, јер трошкови заједничког домаћинства мајке и деце месечно за телефон и интернет износе 4.000,00 динара, за струју у просеку 4.000,00 динара, за плин, воду и друге комуналне услуге у просеку месечно 6.500,00 динара, за одржавање зграде 250,00 динара месечно, за храну и средства за хигијену 90.000,00 месечно, за гардеробу за оба детета месечно 5.000,00 динара у просеку, што све укупно износи 109.750,00 динара, а по члану домаћинства 36.583,00 динара. Поред наведеног, малолетна ВВ стара шест година има и додатне потребе и то у износу од 700,00 динара месечно за лек за развијање мозга, износ од 12.800,00 динара месечно за трошкове свакодневног превоза до логопеда и дефектолога у Вршцу, 5.000,00 динара за трошкове превоза једном месечно на контролу у ДЗ “Панчево” као и трошкове вртића у месечном износу од 3.500,00 динара, док малолетни ГГ стар пет година поред уобичајених трошкова има и трошкове вртића који на месечном нивоу износе 3.500,00 динара. Имајући у виду да је минимална сума издржавања за фебруар 2023. године износила 41.625,00 динара, узраст малолетне деце, могућности и потребе туженог - даваоца издржавања који је остварио месечну зараду у новембру 2022. године у износу од 51.407,75 динара, да је у питању здрава особа способна за рад, да живи у заједничком домаћинству са мајком, у кући мајке која сноси трошкове заједничког домаћинства, првостепени суд је оценио да је тужилац у могућности да доприноси издржавању малолетне деце месечно са 15.000,00 динара по детету, а што представља мање од половине укупних месечних потреба деце и мање од половине минималне суме

издржавања за фебруар месец 2023. године. Првостепени суд је при томе ценио чињеницу да је мајка запослена, њене приходе и могућности али и њен допринос у непосредној бризи о деци, као и да су родитељи дужни да уложе повећан напор у остваривању зараде како би обезбедили основне потребе детета које издржавају.

По оцени Апелационог суда, првостепени суд је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применио материјално право дајући за своју одлуку у потврђујућем делу разлоге које Апелациони суд у целисти прихвата и сходно члану 396 став 2 Закона о парничном поступку на исте упућује.

Неосновано се жалбом указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у погледу могућности туженог (дужника издржавања) да доприноси издржавању малолетне деце и утврђених потреба малолетне деце (поверилаца издржавања).

Правилно је првостепени суд применом критеријума из члана 160 Породичног закона адекватно утврдио потребе малолетне деце парничних странака у износу од укупно 58.593,00 динара за малолетну ВВ, а за малолетног ГГ 40.083,00 динара, као и могућности туженог - дужника издржавања, те по оцени Апелационог суда, потребе малолетне деце у конкретном случају не могу бити мање од означене минималне суме издржавања, како је то правилно закључио првостепени суд.

Неосновано се жалбом оспорава одлука о висини месечног доприноса туженог за издржавање малолетне деце указивањем на погрешну примену материјалног права - да је обавеза превисоко одређена, с обзиром на могућности туженог (даваоца издржавања и обавезне трошкове).

Одлуку о висини доприноса туженог за издржавање малолетне деце првостепени суд је донео правилном применом материјалног права у складу са потребама малолетне деце (поверилаца издржавања) и могућностима родитеља (дужника издржавања) имајући у виду критеријуме за издржавање прописане чланом 160 Породичног закона, али и то да висина издржавања треба да омогући малолетном детету такав ниво животног стандарда какав ужива родитељ у смислу члана 162 став 3 Породичног закона, руководећи се најбољем интересом деце сходно члану 266 став 1 Породичног закона. Стандард најбољег интереса детета прокламован је и чланом 3 тачка 1 и 3 Конвенције о правима детета, а истом конвенцијом прокламовано је право сваког детета на животни стандард који одговара дететовом физичком, менталном, духовном, моралном и социјалном развоју. Досуђеним износом обезбеђују се животни, здравствени услови за правилан и потпун развој малолетне деце и истовремено се не угрожава егзистенција туженог - дужника издржавања с обзиром на старосну доб, здравствену и радну способност. Првостепени суд је одредио висину доприноса туженог за издржавање малолетне деце у границама минималне суме издржавања прописане одредбом члана 160 став 4 Породичног закона која представља накнаду за храњенике и лица на породичном смештају, што је минимални оријентациони износ потреба малолетног детета, те је досуђени износ од по 15.000,00 динара за малолетну ВВ и за малолетног ГГ адекватан и представља доњу границу за издржавање малолетне деце.

Приликом доношења одлуке Апелациони суд је ценио и остале жалбене наводе,

али их посебно не образлаже, јер су исти без утицаја на могућност другачијег пресуђења.

Правилно је првостепени суд одлучио о трошковима поступка у складу са чланом 153 Закона о парничном поступку према успеху странака у спору чију висину је определио сагласно одредбама Адвокатске тарифе важеће у време пресуђења. Полазећи од захтева тужбе, природе спора, разлога на којима се заснива тужба и да је поступак окончан пресудом којом је у целости усвојен тужбени захтев након закључења главне расправе када су странке већ имале издатке за предузете радње у поступку и да одлука о тужбеном захтеву није последица споразума странака о предмету спора, правилно је првостепени суд закључио да није правично да свака странка сноси своје трошкове поступка, већ да тужени накнади тужиљи трошкове који су били потребни за вођење ове парнице. Према стању у списима не произлази да је трошкове овог поступка проузроковала тужиља својом кривицом имајући у виду држање туженог у поступку и да је исти оспоравао тужбени захтев у целости, а да је тужиља у поступку доказала основаност свог захтева из чега произлази да је покретање поступка против туженог у интересу малолетне деце било неопходно и оправдано.

На основу изложеног применом члана 390 у вези члана 387 став 1 тачка 2 и члана 401 тачка 2 Закона о парничном поступку одлучено је као у првом ставу изреке.

Како тужени није успео у другостепеном поступку, а издатак тужиље настао поводом састава одговора на жалбу и плаћања судске таксе на одговор на жалбу туженог не представља нужни трошак у смислу члана 154 став 1 Закона о парничном поступку, то су сходно члану 165 став 1 Закона о парничном поступку одбијени као неосновани њихови захтеви за накнаду трошкова другостепеног поступка, одлуком садржаном у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Сања Агатоновић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић